

عنوان مقاله:

مطالعه ی دو روش همزمان سازی تخمک گذاری PG³G و آوسینک بر کارایی تولیدمثلی و غلظت پروژسترون در گاوهای شیری هلشتاین

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در علوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

امیر حسین رضایی - دانشجوی دکترای عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

آرش خردمند - گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

روح الله دهقانی تفتی - متخصص فناوری های تولید مثل دام، دامپزشک شرکت کشت و دامداری فکا، اصفهان، ایران

نیما صادقی بروجنی - متخصص فناوری های تولید مثل دام، دامپزشک شرکت کشت و دامداری فکا، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

گاوهای شیری شیروار بعلت باروری کم و نیز تشخیص ضعیف علائم فحلی توسط کارگرهای فحل یاب و نیز بروز ضعیف علائم فحلی توسط گاوهای شیری بعلت مختلف بازده تولید مثلی ضعیفی دارند. فواید پروتکل های همزمان سازی تخمک گذاری در میزان آبستنی گاوهای شیری به خوبی محرز شده است. روش آوسینک و PG³G دو روش همزمان سازی تخمک گذاری مناسب پرکاربرد در صنعت گاو شیری میباشد. هدف از مطالعه حاضر مقایسه برنامه های همزمان سازی تخمک گذاری آوسینک و PG³G بر میزان آبستنی در گاوهای شیری نژاد هلشتاین بود. بدین منظور از ۲۷ گاو هلشتاین چندشکم را استفاده گردید. گاوهای موجود در گروه PG³G (تعداد = ۱۵) ۱۰۰ میکروگرم آلارین استات در روز های ۳ و ۱۰ و ۱۹ و نیز ۵۰۰ میکروگرم کلپروستنول سدیم در روزهای ۰ و ۱۷ و ۱۸ به روش عضلانی دریافت کردند و ۱۶ ساعت بعد از آخرین تزریق با استفاده از اسپرم منجمد تلقیح مصنوعی شدند. برای گاوهای موجود در گروه آزمایشی آوسینک (تعداد = ۱۲) ۱۰۰ میکروگرم آلارین استات در روز صفر و ۹ و نیز ۵۰۰ میکروگرم کلپروستنول سدیم در روز های ۷ و ۸ به روش عضلانی تزریق شد و ۱۶ ساعت بعد با اسپرم منجمد تلقیح مصنوعی شدند. همچنین در گروه آوسینک در روز های صفر و ۷ (تزریق کلپروستنول سدیم) و در گروه PG³G در روز های صفر و ۱۷ و در هر دو گروه در روز تلقیح مصنوعی خونگیری از ورید دمی انجام شد و نمونه ها برای سنجش میزان پروژسترون سرم به آزمایشگاه تشخیصی دامپزشکی فرستاده شدند. تشخیص آبستنی دام های تلقیح شده ۳۰ روز پس از انجام تلقیح مصنوعی با استفاده از دستگاه سونوگرافی انجام شد. و به منظور بررسی آماری مقایسه ی میزان آبستنی بین گروه های مختلف در تلقیح مصنوعی از روش آزمون آماری مربع کای و همینطور برای اندازه گیری پروژسترون از آنالیز واریانس یک طرفه و نیز ارتباط بین میزان پروژسترون و میزان آبستنی از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. میانگین سائز قطر فولیکول پیش تخمک گذاری بر حسب میلیمتر در روز تلقیح، درصد آبستنی تلقیح اول، درصد آبستنی تلقیح دوم، میانگین میزان پروژسترون اندازه گیری شده در روزهای اول و هفتم برنامه ها و روز انجام تلقیح مصنوعی بر حسب نانوگرم بر میلی لیتر بین گروه آوسینک و گروه PG³G اختلاف معنی دار نشد. اختلاف میانگین فاصله ی زمان زایمان تا اولین تلقیح بر حسب تعداد روز بین گروه آوسینک و گروه PG³G معنی دار شد $p > 0.05$ که میزان آن در پروتکل PG³G بیشتر شد. نتایج حاضر نشان داد که تفاوتی بین پروتکل های همزمان سازی تخمک گذاری PG³G و آوسینک در میزان درصد آبستنی وجود ندارد و تنها در میانگین فاصله ی زمان زایمان تا اولین تلقیح بر حسب تعداد روز اختلاف معنی دار وجود داشت. $P < 0.05$

کلمات کلیدی:

گاو، تولیدمثلی، همزمان سازی، هلشتاین، PG³G، آوسینک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1753892>

